Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 30 27 JULI 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Oom Dagobert is met vakantie geweest. Vanmorgen kwam ik hem tegen en het viel me op dat hij zo ontevreden keek. „Wat is er oom Dagobert?" vroeg ik. „Heeft u geen mooi weer gehad in uw vakantie?"
„O, ja, daar had ik niet over te klagen," bromde hij. „Maar die lui hebben me afgezet!"
„Hoe dat zo, oom?"

Ja, en toen moest oom Dagobert wel met 't verhaal op de proppen komen. Hij had alle kranten nagezocht voor een goedkoop pension, maar alles was hem te duur geweest. Daarom besloot hij een advertentie te laten zetten. Zo kort mogelijk natuurlijk, want advertenties kosten een hoop geld. En dus stond er op zekere dag in de krant: h. z. p., z. l., z. gk. m.; dat betekende dan: heer zoek pension, zonder luxe, zo goedkoop mogelijk. En daar kwam één brief op binnen. Daarin stond, dat er een woning te huur was voor een gulden in de week, maar dat er inderdaad geen luxe was an dat oom Dagobert ook zelf voor zijn kostje moest zorgen. Er was geen uitzicht, maar de omgeving was mooi. Eerst keek oom Dagobert een beetje zuinig. Een gulden in de week en dan nog voor je eigen kostje zorgen! Maar vooruit, hij zou voor twee weken wel eten meenemen.
Liftend ging oom Dagobert naar de plaats van bestemming. Zo, dat had hem ook weer reisgeld uitgespaard. En toen ging hij op zoek naar de woning. Hij vroeg aan 'n oud dametje waar het adres was en meteen barstte het vrouwtje in lachen uit. „M-moet u d-daar wezen?" hikte ze. „Ja, vindt u dat zo gek?" vroeg oom Dagobert boos. „Eerlijk gezegd wel!" schsterde het dametje, „maar ik zal u zeggen hoe u moet lopen."
Eindelijk kwam oom Dagobert bij het adres en toen keek hij beboorlijk op zijn neus. Want de woning zonder luxe, zonder pension en zonder uitzicht was niets anders dan een oud konijnehol!
„Maar oom Dagobert, u wilde toch zo goedkoop mogelijk uit zijn? Wat hed u den verwacht voor een gulden in de week?" vroeg ik hem.
„Op z'n minst een berehol!" En in zichzelf brommend liep hij weg.

OOM DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

ARJAN VAN ERVEN, APELDOORN. Ja, de voorplaten van **Donald Duck** zijn wel eens verwisseld, maar dat was gewoon een vergissing. En aangezien 'n vergissing menselijk is, praten wij er maar niet meer over. Dag Arjan, tot schrijfs!
GREETJE BRINKMAN, AMSTERDAM. Griep is vervelend, hè? Nee, gelukkig heb ik het niet gehad. En nu, met het mooie weer, zal ik het niet krijgen ook. Heb je alle jaargangen van **Donald Duck** ingebonden? Leuk staat dat in de kast, hè?
J. SIMONS, MAASTRICHT. Ja, ik weet niet of je Jan of Joris of Janus heet, want dat had je er niet bij geschreven. Goofy treedt ook vaak op met Mickey, maar het gebeurt wel eens dat die verhalen blijven liggen. Dag!
INEKE SIKKENS, STADSKANAAL. Je kunt misschien beter niet aan de **Donald Duck** gaan knippen. Dat is zo jammer van de voorplaat, vind je niet? Fijn, dat je **Donald Duck** een mooi weekblad vindt. Dat is ook de bedoeling, dat begrijp je!
RENÉ PETERS, GRAVE. Ha, weer een nieuw vriendinnetje, riep ik, toen ik je brief had gelezen. Leuk, René, ik hoop nog heel vaak van je te horen. Je kunt anders keurig brieven schrijven, zeg! Fijn, dat je nu vakantie hebt, hè? En heb je vorige maand 'n leuke verjaardag gehad? Nog gefeliciteerd, hoor!
KEES VAN KESSEL, ENSCHEDE. Hou jij zo van puzzelen, Kees? Dan kun je iedere week in **Donald Duck** je hart ophalen, want er staan genoeg puzzels en raadsels in, zou ik zeggen. Zag je juf er mooi uit, toen ze trouwde?

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom! Schrijf zoveel je wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792 ,Amsterdam, of aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 1, als je in België woont. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: Oom Donalds Brievenbus. Dag, tot schrijfs, hoor!

HOND WINT PRIJS

Ook een hond kan een prijsvraag winnen. Waarom niet? In Zweden was een dame die haar oplossing ondertekende met de naam van haar hond „Zita". Toevallígerwijs kreeg het lieve dier door loting de hoofdprijs, een behoorlijk bedrag in geld, toegewezen en toen.... was Leiden in last, want kon Zita nu de postwissel, die hij als prijswinnaar kreeg toegezonden, op het postkantoor bij ontvangst van het geld wel aftekenen?
De Posterijen eistan een handtekening, maar na veel wikken en wegen namen ze ten slotte genoegen met een pootafdruk van Zita op de postwissel.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaers van nr. 23 zijn:

1e prijs: horloge: Wilma Brouwer, Muntstr. 65, **Wijk bij Duurstede.**
2e prijs: vierkl. ballpoint: Wim van Noort, Soembastr. 22, **Dordrecht.**
3e prijs: tafeltennisspel: M. en K. Draaisma, **Almelo;** Gert Hageman, **Deventer;** H. Pel, **Baarn;** I. Mulder, **Foxhol;** M. Castelijns, **Tilburg;** H. de Keijzer, **Bruinisse;** J. Prins, **Velsen-Zuid;** J. Jansen, **Huissen;** E. v. d. Horden, **Krommenie;** N. Henckens, **Panheel.**
Doosje postpapier: Jolande Nijhuis, **Borne;** H. v. Brockhoven, **Bergen op Zoom;** C. Koelinga, **Gouda;** Paul Soeteman, **Driebergen;** S. en R. Akkermen, **Oosterwolde;** P. Engelhart, **Hoorn;** M. Wernick, **Brunssum;** B. v. d. Toorren, **Hilversum;** J. v. d. Hoek, **Giessenborg;** Aart Mudde, **Eindboven;** Ute Krop, **Den Haag;** S. Carroen, **Koksyde (Blg.);** L. v. Zetten, **Rotterdam;** J. Eggen, **Ransdaal-Klimmen;** Lenie Morin, **Maassluis;** J. Panjer, **Peterswolde;** J. Vreeswijk, **Amsterdam;** R. Bartels, **Arnhem;** I. Bosman, **Zwolle;** B. Groenenberg, **Delft.**

De oplossing van prijsvraag nr. 28 luidt: **VAKANTIE.**

WALT DISNEY'S
Donald Duck
JE GEEFT JE WEL VOOR EEN VERSLAGGEVER UIT, DUCK, MAAR JE BENT NOG NOOIT ÉÉN KRANT MET EEN BERICHT VOOR GEWEEST!
MAAR, MENEER... IK GEEF ECHT M'N OREN EN OGEN DE KOST...
A-G
H-P
Q-Z
GEEN SMOESJES! SCHIET OP ASJEBLIEFT EN WEE JE GEBEENTE ALS JE TERUGKOMT ZONDER EEN VERHAAL DAT GESCHIKT IS VOOR DE VOORPAGINA!
JA, MENEER...
PFFF! IK WIL TOCH ZO GRAAG EEN GOED JOURNALIST ZIJN EN DAT DE HOOFDREDACTEUR TROTS OP ME IS...
EN IK WIL DAT MIJN NEEFJES OOK TROTS OP ME ZIJN! HÉ, IK GELOOF DAT ZE NOG STEEDS IN HET CLUBHUIS SPELEN, WAAR ZE VANMORGEN OOK AL WAREN!
SINDS IK EEN BAANTJE HEB ALS VERSLAGGEVER, SPELEN ZE ALMAAR DAGBLADUITGEVERTJE EN DAAR GEBRUIKEN ZE DAN MIJN OUDE DRUKPERS VOOR!
DE EERSTE PAGINA MOET LEEG BLIJVEN, KWAK! ER KAN ZO 'N BELANGRIJK BERICHT BINNEN KOMEN!

HÉ! DAT IS VLIEGENS-VLUG, DE POSTDUIF VAN DE JONGENS!

KIJK 'NS! ER IS VAST GROOT NIEUWS! KWIK STUURT ONS EEN BERICHTJE!
JA, HET ZIT AAN Z'N POOT!
?

MOET JE HOREN... „NIEUWS OVER HET S.S. VALORIA! KOM VLUG NAAR PIER B. ER ZIT EEN REUZE VERHAAL IN! KWIK!

KWIK WAS BUITEN DE HAVEN AAN 'T ZEILEN OP ZOEK NAAR NIEUWS! ALS JE HET MIJ VRAAGT, IS HIJ IETS GEWELDIGS TE WETEN GEKOMEN!
LATEN WE MAAR GAUW NAAR DE HAVEN GAAN OM TE KIJKEN WAT ER PRECIES AAN DE HAND IS!

WE ZULLEN VLIEGENS-VLUG MEENEMEN! WE KUNNEN HEM BEST 'NS NODIG HEBBEN!
GOED! IK HOOP DAT WE ALLE KRANTEN IN DE STAD VOOR ZIJN!

NOU, IK MOET ZEGGEN, DE JONGENS SPELEN HET AARDIG! HET LAATSTE NIEUWS OVER HET S.S. VALORIA! HM, DAT HEBBEN ZE LEUK BEDACHT!

HÉ... ALS IK ME GOED HERINNER IS ER EEN SCHIP DAT ZO HEET EN DAT VAN-DAAG MOET BINNEN KOMEN! HEBBEN ZE DIE NAAM WEL BEDACHT?

MISSCHIEN WEL, MAAR ALS HET ALLEMAAL NU EENS ECHT IS? IK HEB NIETS ANDERS TE DOEN, DUS IK KAN BEST EVEN IN DE HAVEN GAAN KIJKEN!

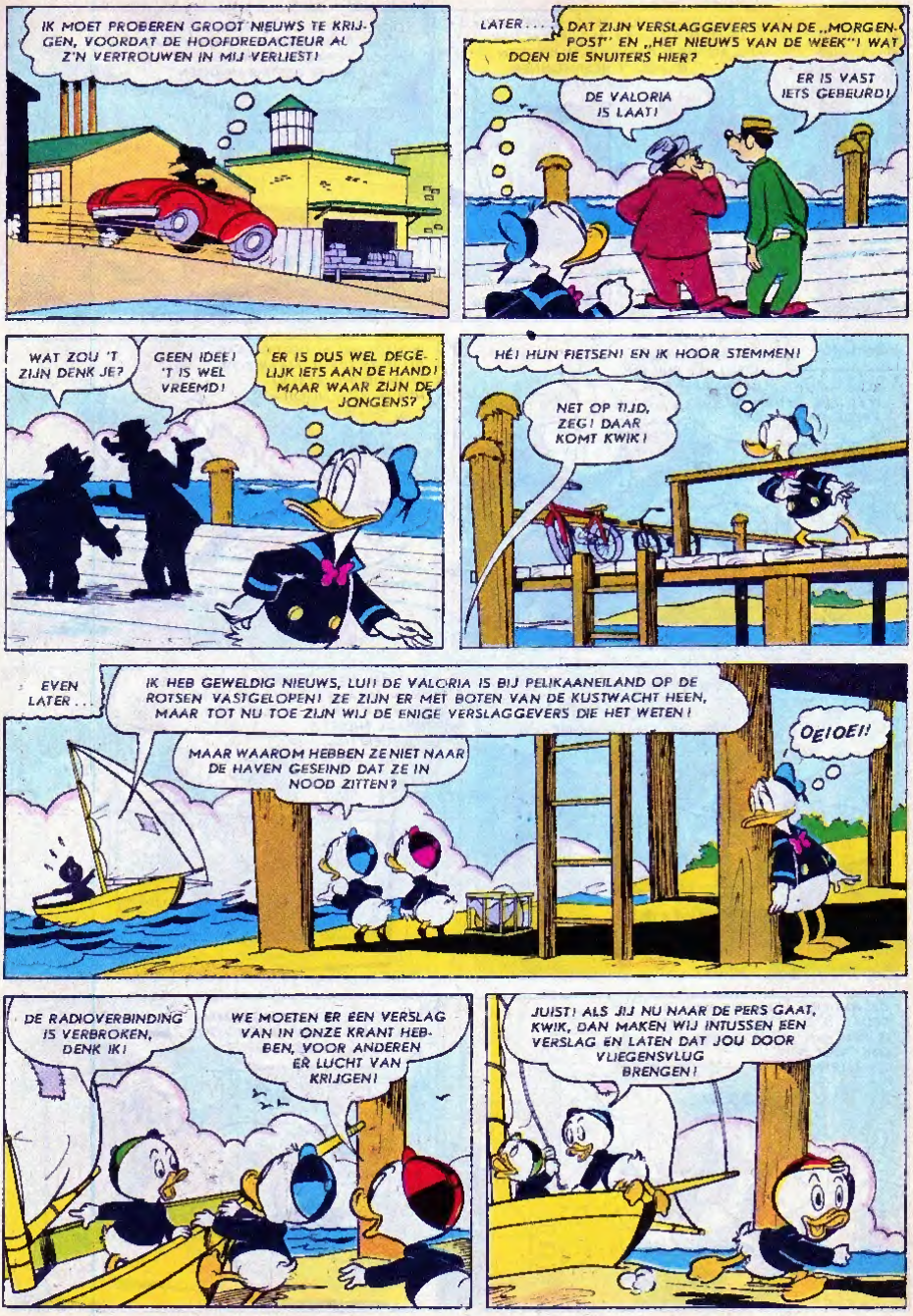
IK MOET PROBEREN GROOT NIEUWS TE KRIJGEN, VOORDAT DE HOOFDREDACTEUR AL Z'N VERTROUWEN IN MIJ VERLIEST!
LATER . . .
DAT ZIJN VERSLAGGEVERS VAN DE „MORGENPOST" EN „HET NIEUWS VAN DE WEEK"! WAT DOEN DIE SNUITERS HIER?
DE VALORIA IS LAAT!
ER IS VAST IETS GEBEURD!
WAT ZOU 'T ZIJN DENK JE?
GEEN IDEE! 'T IS WEL VREEMD!
ER IS DUS WEL DEGELIJK IETS AAN DE HAND! MAAR WAAR ZIJN DE JONGENS?
HÉ! HUN FIETSEN! EN IK HOOR STEMMEN!
NET OP TIJD, ZEG! DAAR KOMT KWIK!
EVEN LATER . . .
IK HEB GEWELDIG NIEUWS, LUI! DE VALORIA IS BIJ PELIKAANEILAND OP DE ROTSEN VASTGELOPEN! ZE ZIJN ER MET BOTEN VAN DE KUSTWACHT HEEN, MAAR TOT NU TOE ZIJN WIJ DE ENIGE VERSLAGGEVERS DIE HET WETEN!
MAAR WAAROM HEBBEN ZE NIET NAAR DE HAVEN GESEIND DAT ZE IN NOOD ZITTEN?
OE!OE!
DE RADIOVERBINDING IS VERBROKEN, DENK IK!
WE MOETEN ER EEN VERSLAG VAN IN ONZE KRANT HEBBEN, VOOR ANDEREN ER LUCHT VAN KRIJGEN!
JUIST! ALS JIJ NU NAAR DE PERS GAAT, KWIK, DAN MAKEN WIJ INTUSSEN EEN VERSLAG EN LATEN DAT JOU DOOR VLIEGENSVLUG BRENGEN!

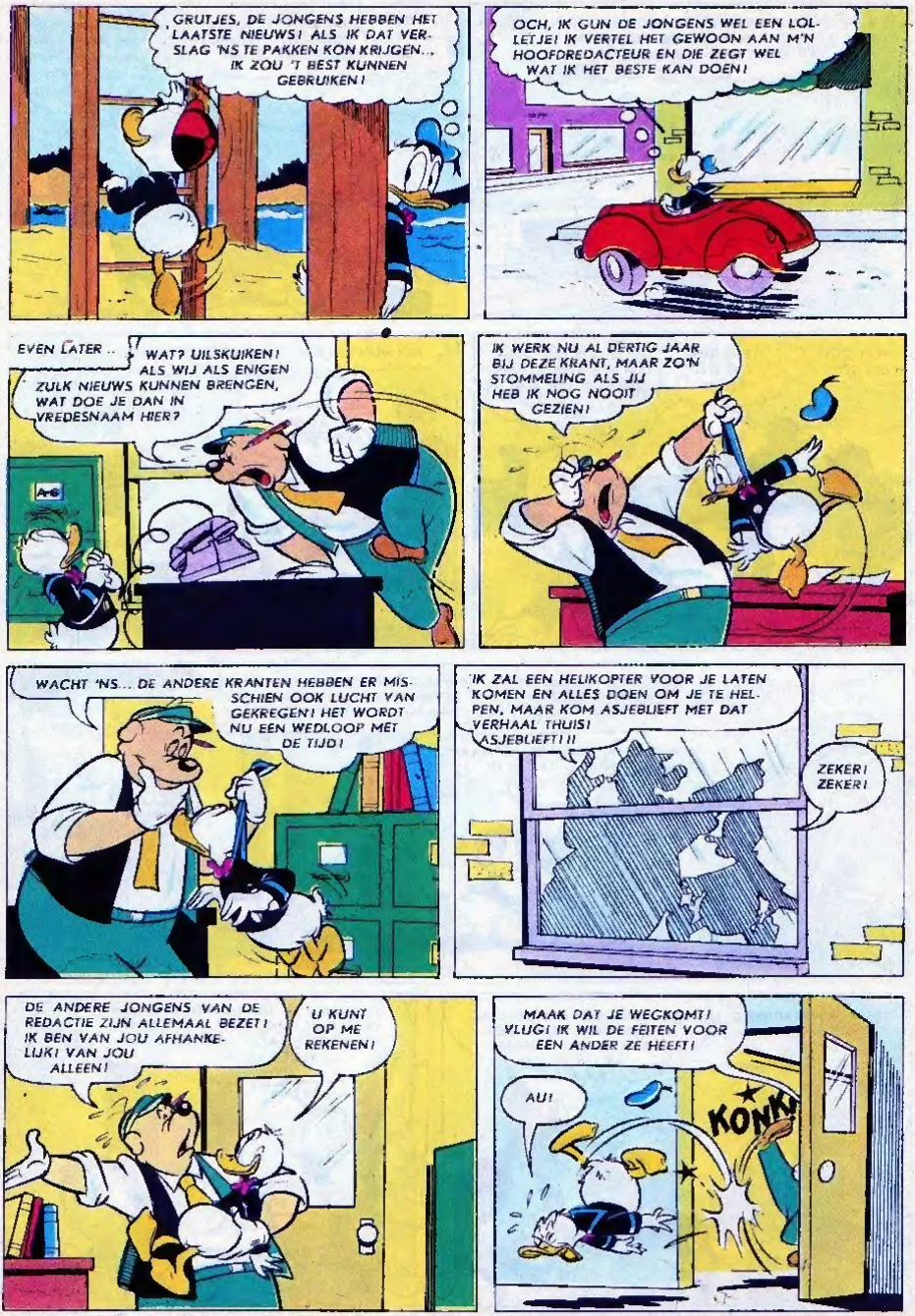
GRUTJES, DE JONGENS HEBBEN HET LAATSTE NIEUWS! ALS IK DAT VERSLAG 'NS TE PAKKEN KON KRIJGEN... IK ZOU 'T BEST KUNNEN GEBRUIKEN!
OCH, IK GUN DE JONGENS WEL EEN LOLLETJE! IK VERTEL HET GEWOON AAN M'N HOOFDREDACTEUR EN DIE ZEGT WEL WAT IK HET BESTE KAN DOEN!
EVEN LATER ..
WAT? UILSKUIKEN! ALS WIJ ALS ENIGEN ZULK NIEUWS KUNNEN BRENGEN, WAT DOE JE DAN IN VREDESNAAM HIER?
IK WERK NU AL DERTIG JAAR BIJ DEZE KRANT, MAAR ZO'N STOMMELING ALS JIJ HEB IK NOG NOOIT GEZIEN!
WACHT 'NS... DE ANDERE KRANTEN HEBBEN ER MISSCHIEN OOK LUCHT VAN GEKREGEN! HET WORDT NU EEN WEDLOOP MET DE TIJD!
IK ZAL EEN HELIKOPTER VOOR JE LATEN KOMEN EN ALLES DOEN OM JE TE HELPEN, MAAR KOM ASJEBLIEFT MET DAT VERHAAL THUIS! ASJEBLIEFT!!
ZEKER! ZEKER!
DE ANDERE JONGENS VAN DE REDACTIE ZIJN ALLEMAAL BEZET! IK BEN VAN JOU AFHANKELIJK! VAN JOU ALLEEN!
U KUNT OP ME REKENEN!
MAAK DAT JE WEGKOMT! VLUG! IK WIL DE FEITEN VOOR EEN ANDER ZE HEEFT!
AU!
KONK!

EN INTUSSEN . . .
MET ZO'N STEVIGE BRIES ZIJN WE IN 'N MUM VAN TIJD BIJ DE VALORIA!
JA! TOT NU TOE LOOPT ALLES GESMEERD!
KIJK 'NS! 'N HELIKOPTER!
IK HOOP NIET DAT HET EEN VENT IS MET EEN FIJNE NEUS VOOR HET LAATSTE NIEUWS!
HIHI! DE JONGENS DOEN HET OP DE LANGZAME MANIER! MAAR JA, BIJ EEN WEDSTRIJD HEB JE NU EENMAAL OOK EEN VERLIEZER!
EINDELIJK . . .
DENKT U DAT U OP HET DEK KUNT LANDEN?
NEE, WANT ER STAAN TE VEEL MENSEN OP! JE ZULT BOVEN HET ZWEMBAD UIT MOETEN SPRINGEN!
S.S. VALORIA
U MOET HIER BLIJVEN RONDCIRKELEN! ZODRA IK ALLE GEGEVENS HEB, WIL IK WEER OPGEPIKT WORDEN!
BEST!
WE HEBBEN NIET LANG HOEVEN WACHTEN! DE HELIKOPTER KOMT ONS TE HULP!
WAARSCHIJNLIJK IEMAND VAN DE HAVENCOMMISSIE DIE DE ZAAK KOMT BEKIJKEN

HIER KOMT DE „DUCKSTADSE COURANT!" DE LOOPPLANK UIT!

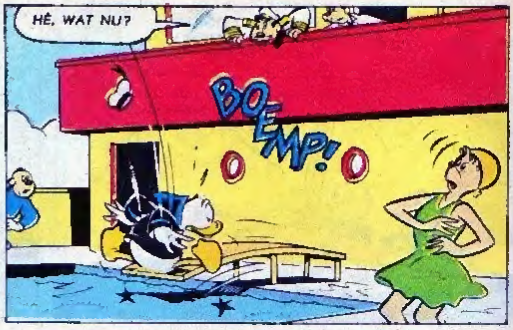
HÉ, WAT NU?
BOEMP!

DIE VENT NAD BOVEN OP IEMAND KUNNEN VALLEN!
KIJK UIT! KAPITEIN!

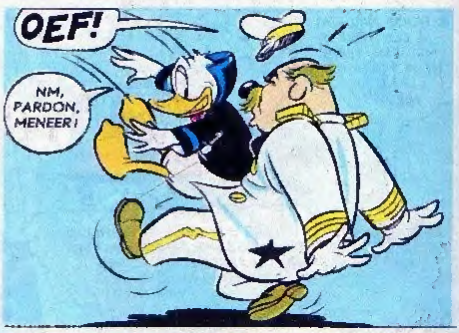
OEF!
NM, PARDON, MENEER!

VERTEL ME EENS GAUW HOE UW SCHIP OP DE ROTSEN GELOPEN IS! VLUG! VLUG!
IK ZAL JE WAT ANDERS VERTELLEN!

MANNEN, GRIJP DAT STUK JOURNALIST EN SMIJT HEM IN DE BRIK. HIJ HEEFT NET LEVEN VAN DE PASSAGIERS IN GEVAAR GEBRACHT!
TOT UW ORDERS!
NEE, WACHT!

DAAR GAAT-IE! WAARSCHUW DE OFFICIEREN VAN HET TUSSENDEK!
ALS IK IN DE BRIK WORD GEGOOID, LOOP IK M'N VERSLAG MIS!

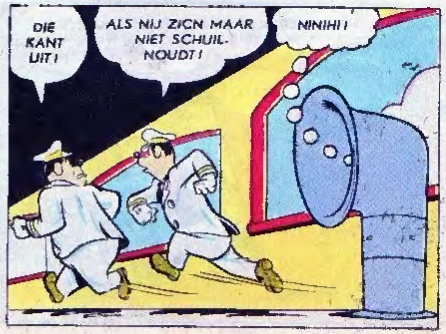
DIE KANT UIT!
ALS NIJ ZICH MAAR NIET SCHUILHOUDT!
NINIHI!

Vervolg op pag. 12

Pipo in het Land van 1001 dag

WAT ER GEBEURDE: De Sjelk van Kierewiet wordt vervangen door zijn dubbelganger Felicio. Het land wordt echter onveilig gemaakt door Oli Boeboe, het vliegende tapijtspook. Pipo komt Felicio te hulp en begint de strijd tegen het spook. De eerste aanval mislukt: Pipo wordt op een geheimzinnige manier ontvoerd naar een krokodillen-eilandje en het kost heel wat moeite om hem terug te krijgen in het paleis. Bij de tweede aanval wordt het spook geraakt en vliegt jammerend weg, maar met Pipo en de kleine Poef, die hem helpt, gaat het ook niet best, want nu worden ze allebei ontvoerd. Ze ontwaken in een ruw gebergte. De lange weg terug naar het paleis gaat door een kloof, waar een ervaren roversbende op de loer ligt....

12. ROVEN IS NIET NETJES

IJGEND en puffend werken Pipo en de kleine dappere Poef zich tegen de rotswand omhoog. „Het is zo aardig van Oli Boeboe," zegt Pipo, „dat hij ons heeft verteld over de roversbende die hier woont. Anders waren we heel rustig recht in de armen van die bergbandieten gelopen. Want je hoeft helemáál niet zo slim te zijn, om te begrijpen dat die meneertjes natuurlijk het smalste deel van de kloof uitgekozen hebben om in hinderlaag te gaan liggen en ons van daaruit boven op onze hoofden te springen! Maar als ze denken dat Pipo de Clown zich zo gemakkelijk laat beetnemen, dan weten ze niet wat een echte avonturier is, wat jij, Poef?"

Poef knikt en lacht; hij vindt het heerlijk om met Pipo op stap te zijn, dat kun je wel merken. „Ziezo," zegt Pipo, „we zijn boven, het is hier een mooie hoogvlakte en er is geen roversman te zien! Maar ik zie wel — sapperdeflap — een huisje in de verte en ik zal m'n hoedje opeten als dat niet het hoofdkwartier van die struikrovers is! Kom mee, Poef, zet je muts recht en spreek met twee woorden, want we gaan op visite!" Als ze even later het vervallen huis bereikt hebben, hoeven ze helemaal niet met twee woorden te spreken of voorzichtig te zijn, want er is niemand thuis. „Afwezig wegens overval," staat er op de deur en Pipo vindt dat zo'n goeie mop, dat hij vijf minuten lang op een bankje gaat zitten lachen.

„Haha!" roept hij, „de hele roversbende ligt in de kloof op ons te wachten en wij zitten nu bij hun huis. De bedriegers bedrogen, we gaan er een mooie voorstelling van maken, Poef!"

geschreven door WIM MEULDIJK
met illustratie van JAN WESSELING

De kleine Poef had liever meteen doorgereisd, maar Pipo laat zich de kans om een stellatje nare mannen een lesje te geven niet ontgaan! Ze lopen het huis in en kijken rond. Op de schoorsteen staat een aantal zilveren bekers en andere kosthare voorwerpen, die de club van Froefroe met onteerlijk werk veroverd heeft. Pipo en Poef doen al die gestolen dingen in een oude kolenzak en mikken die in de waterput buiten. Daar treffen ze ook een voorwerp aan dat Pipo aan het denken zet: een groot kanon!

„Daar kun je bard mee knallen," mompelt hij peinzend. „We zouden die roversbende in de kloof met hun eigen wapen kunnen beschieten als... we iets hadden om in dat kanon te stoppen. Zeg, wat rulk ik toch? Wordt er hier in de huurt iets gehakken?"

De kleine Poef heeft een goede neus, hij rent naar de keuken, draait de oven uit en komt naar buiten met een groot bakblik vol soezen!

„Alsjeblieft," zegt Pipo. „Die rovers zijn nog snoperds ook, die soezen zijn zeker bedoeld als feestmaaltijd na een geslaagde overval! Haha, kleine Poef, nu weet ik het! De overval zal de rovers vandaag niet lukken, maar we zullen ze toch op soezen trakteren, met hun eigen schietkanon! Aan het werk, kleine kriel!"

Poef en Pipo beginnen nu eerst ijverig alle verse soezen te vullen uit de kan met gele room die in de koele kelder van het rovershuis staat.

Ze eten er aan paar op om iets in hun maag te hebben tijdens het verdere avontuur en de rest stoppen ze allemaal in het grote kanon.

Heel voorzichtig rijden ze dat grote schietwapen dan naar de rand van de kloof. „Nu eens even kijken," mompelt Pipo. „Daar is de kloof het smalst, dus dan zouden die rovers daar ook moeten zitten! Het sluit als een bus, kijk maar, daar ligen ze op 'n kluitje! Ohoh, wat zijn ze ijverig om te gaan roven, maar wij zullen ze iets te slikken geven, die slechterikken! We zullen ze hun eigen roomsoezen voeren, maar niet met een lepeltje! Even het kanon goed richten..."

Beneden in de kloof beginnen de rovers van Froefroe ongeduldig te worden.

„Waar blijven de eenzame reizigers nou, baas?" vragen ze.

„Hoe kunnen we nu ons roversvak uitoefenen als er geen wearloze reizigers opdagen? Je heht bet heloofd!" De hoofdman wordt kwaad. „Ongeduldige bibberaars!" roept hij. „Kunnen jullie niet even geduld hebben? Dat gezeur altijd! Heb ik daarvoor kosten noch moeite gespaard om jullie slecht op te voeden? Die reizigers lopen niet zo hard, ze kunnen ieder ogenblik in zicbt komen, let maar op!"

Op hetzelfde ogenblik krijgt de heer Froefroe gelijk, de reizigers komen voor de dag, maar... niet om de hoek van de kloof! Alle rovers springen verschrikt overeind, ze horen vreemde schreeuwen hóven hun hoofd en als ze opkijken, zien ze twee figuren staan zwaaien op de rotspunt voor hun eigen roverswoning! „Jipsekeejoepie!", horen ze de grootste figuur triomfantelijk roepen. „Hé, roofmannetjes, het is geen roverstijd, het is etenstijd, doen jullie allemaal je brutale monden eens goed open!"

De rovers zijn zo verbaasd over die malle reizigers, die zich niet aan de spelregels hielden, dat hun monden openvallen van verbazing! „Oooh!" stamelen ze allemaal. Op dat moment vuurt Pipo het kanon af en de lading, bestaande uit vijfentwintig gevulde roomsoezen sulst naar beneden! Het is een prachtig schot, hoewel 'n beetje overvloedig, want de elf rovers en hun hoofdman hebben samen maar twaalf open monden, waarin ze dus twaalf soezen opvangen. Vijfentwintig min twaalf is dertien, er zijn dus dertien soezen over, waarvan iedere rover er één midden in zijn gezicht krijgt en de roverhoofdman twee, omdat hij de baas is! Omdat ze geen tijd hebben zo vlug te slikken, spat en spettert alles uit elkaar, het klinkt Pipo ongeveer in zijn oren als „Flapfloep-flets-kledder" en dat is een prettig gehoor voor een clown, die zojuist aan een groot gevaar ontsnapt is! De kleine Poef klapt in zijn handen van plezier, het is ook een aangenaam schouwspel om de rovers met room in hun ogen jammerend tegen elkaar op te zien lopen op zoek naar een nat waslapje aan een droge handdoek!"

„Dag mannetjes!" brult Pipo nog. „Onthou nu eens en voorgoed: roven is niet netjes, gaan jullie maar een betar baantje zoeken!" Na deze woorden trekt Pipo de kleine Poef mee, ze hebben nog een heel eind reizen voor de boeg en de tijd dringt. Het is een meevaller dat ze niet verder hoeven te lopen, in de stal van de rovers heeft Pipo twee ezels zien staan en op de ruggen van die viervoeters vervolgen ze hun tocbt door de bergen, het gejammer van de roomsoesrovers is al spoedig niet meer te horen.

Urenlang lopen de ezeltjes ven Pipo en Poef door de schroeiheta bargen en vlakten van het stille land; 's middags vinden ze gelukkig een waterput om hun dorstige kelen te verfrissen. „Als we nu maar de goede kant opgaan," zegt Pipo als ze weer verder reizen. „Ik heb nog geen enkal richtingbord gezien, misschien zijn we wel in 'n kringetje rond geraisd!" De kleine Poef schudt zijn hoofd an begint dan opeens met zijn armen te zwaaien.

„Wat doe je fladderig," zegt Pipo. „Zie je iets?" De kleine Poef wijst nu naar de horizon en nog voor hij gekaken heeft, weet Pipo al wat er aan de hand is: er nadert een grote zwarte slurf van rook en wolken een wervelstorm!

„Dat is interessant," zegt Pipo, terwijl bij de snel naderende storm bekijkt. „Zo'n waau-geval heb ik tot nu toa alleen op foto's gezien! Ik heb ar ook wel over gelezen, men zegt dat zo'n storm beal sterk is en alles meesleurt op zijn weg, mens en dier tilt hij op en... Hé, kleine Poef je moet niet wegkruipen als ik je een leerzaam lesje vertel... eh..." En dan pas dringt het tot Pipo door dat deze wervelstorm recht op hem afkomt en dat ze zelf kennis zullen maken met de verwoestende kracht van dat natuurgeweid!" „Sapperdeflap!" roept hij, terwijl hij in een kulltje springt. „Hou je vast, Poef, en laat je niet uit je jasje waaien door die bulderaar! Ob, oh, wat jammer dat er nu geen stevig huisje in de buurt is, we zijn bijna onbeschermd overgeleverd aan dle draaikolkwind. Dat gaat nooit goed!"

Volgende week:

VLIEGEN ZONDER VLEUGELS.

WE MOETEN VOOR HEM BIJ DE KAPITEIN ZIJN!
ALS 'T VERSLAG KLAAR IS, ZAL NIEMAND VLIEGENSVLUG BE LETTEN NET NIEUWS OVER TE BRENGEN!
HELP! NOG MEER EENDEN!
OEPS! AU!
BONK!
LATEN WE VLUG DEZE NUT IN GAAN!
DIE TWEE ZIJN STIEKEM AAN BOORD GEKOMEN!
DIE MOETEN OOK IN DE BRIK!
WAT EEN BOF! DIT IS ONZE KANS OM EEN VRAAGGESPREK TE NEBBEN MET EEN BEROEMDE ZANGER!
MOO!! TERWIJL JIJ DAT DOET, ZAL IK DE KAPITEIN OPZOEKEN!
OEI!
HA! WE DACHTEN WEL DAT JE NIET DOORHEEN ZOU KOMEN, NET ALS DIE ANDERE EEND!
HIJ MOET NAAR DE KAPITEIN!
AAN DE ANDERE KANT VAN HET SCHIP GAAT DE JACHT DOOR ..
NIN!! NININ!!
DE KUST IS VEILIG! NU VLUG NAAR DIE BELLO PROFUNDO OM HEM EEN INTERVIEW AF TE NEMEN!
ZUIP
DANK U WEL, MENEER PROFUNDO! DIT ZULLEN ONZE LEZERS INTERESSANT VINDEN!
NIETS TE DANKEN, KWIK! HET IS ÉÉN GROOT AVONTUUR VOOR ME GEWEEST!
KWIK? MAAR DAT BETEKENT DAT..

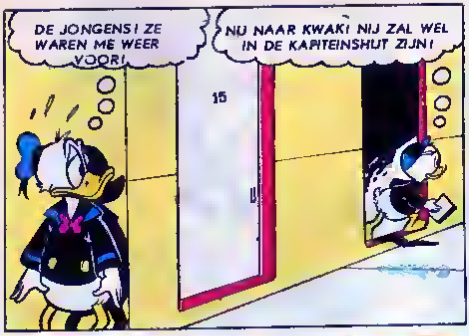
DE JONGENS! ZE WAREN ME WEER VOOR!
NU NAAR KWAK! NIJ ZAL WEL IN DE KAPITEINSHUT ZIJN!
15

MAAR IK GEEF 'T NIET OP! NU BEGRIJP IK HET! VLIEGENSVLUG DOET OOK MEE! IK ZAL DIE VOGEL VANGEN; HET VERSLAG PIKKEN EN WEG ZIJN VOOR ZE MERKEN WAT ER GEBEURD IS!
SNEP!

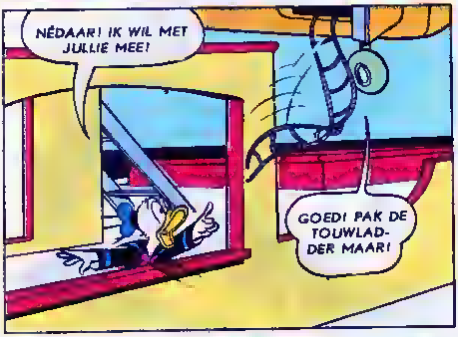
NÉDAAR! IK WIL MET JULLIE MEE!
GOED! PAK DE TOUWLADDER MAAR!

MOET JE DE MALLE EEND NOU ZIEN!
MOOI ZO! NU ZIJN WE METEEN VAN 'N NOOP NARIGHEID AF!

ZEG EVEN TEGEN DE KAPITEIN DAT ER EEN KUSTWACHTER AANKOMT!
MOOI! DAT ZAL DE KAPITEIN EEN GENOEGEN DOEN, DENK IK!

EN IN DE KAPITEINSHUT
ZOALS IK AL ZEI: IK HEB HELEMAAL GEEN BEZWAAR TEGEN 'N VRAAGGESPREK! JULLIE ZIJN TENMINSTE OP 'N BEHOORLIJKE MANIER AAN BOORD GEKOMEN!

NIET ZOALS DIE HALVEGARE JOURNALIST DIE UIT DE LUCHT KWAM VALLEN!
IK WEET WIE U BEDOELT, KAPITEIN. VRIENDELIJK BEDANKT, HOOR!

DE KUSTWACHT KOMT AAN BOORD, KAPITEIN!
FIJN, STUUR IK KOM ERAAN!

ZE ZULLEN DE BOOT WEL VLOT TREKKEN. DENK IK! JULLIE KUNNEN WEL MEEVAREN NAAR DE KUST!
GRAAG, KAPITEIN!
IK HEB NET INTERVIEW, KWAK!
JIPPIE! WE KUNNEN HEEL WAT NIEUWS WEGSTUREN!
DAAR ZORGT VLIEGENS VLUG WEL VOOR!
RRRRR!
WAAROM VLIEGT HIJ NOU AL WEG? WE KREGEN NIET EENS DE KANS OM HET KOKERTJE AAN Z N POOT VAST TE MAKEN!
HIJ SCHROK ZEKER!
NOU, DAT IS ME OOK WAT! NU KRIJGT KWEK HET NIEUWS NOG NIET OP TIJD!
DAT WEET JE NIET KWAK! WE GAAN NU MET DE STOOM BOOT NAAR HUIS!
INTUSSEN ZIT DONALD DE DUIF ACHTERNA EN JA HOOR!
PIK, IK HEB JE! IK VLOOG VLUGGER!
GRUTJES! IK BEN NOG EVEN VER! ER ZIT GEEN KOKERTJE AAN ZIJN POOT!
EN THUIS BEKIJKEN DE JONGENS TROTS HUN KRANT, WANT ZE ZIJN, ONDANKS ALLES, DE ANDEREN VOOR GEWEEST!
WE HEBBEN HET GEFIKST! ZONDER VLIEGENS VLUG!
EXTRA EDITIE
SS VALORIA LOOPT AAN DE GROND
BELLO PROFUNDO VERTELT ZIJN ERVARING!
LATER
GEFELICITEERD! JULLIE HEBBEN GEWONNEN! HIER IS JULLIE DUIF! VINDEN JULLIE HET GOED DAT IK JULLIE VERSLAG NAAR EEN ECHTE KRANT BRENG?
NOU... DAT ZAL MOEILIJK GAAN, OOM DONALD!

WE HEBBEN AL EEN EXEMPLAAR NAAR DE „DUCKSTADSE COURANT" GESTUURD, MAAR...
EH... PSST... PSSST!
JA, DAT IS EEN IDEE! DAT ZAL IK DOEN!
LATER...
WAAR HEB JE UITGENANGEN?! HEB JE DIT GEZIEN?
RUSTIG! ÉÉN VRAAG TEGELIJK, ALSTUBLIEFT!
WOEMP!
KIJK EENS, IK WAS OP JACHT NAAR EEN DUIF, HÉ
WOEM!
NAAR EEN DUIF? NEE!!!
DIT IS NET EINDE! JE BENT..
TUT, TUT, U KUNT ME NIET ONTSLAAN. WANT DIE KRANT IS VAN MIJ, ZIET U
EN DIE PERS IS OOK VAN MIJ! DUS EIGENLIJK BEN IK DE EIGENAAR VAN DIT NIEUWSBERICHT!
WE KUNNEN DE ANDERE KRANTEN NOG VOOR ZIJN!
IK ZAL JE SALARIS VERNOGEN! IK MAAK JE TOT STER VERSLAGGEVER, MAAR GEEF MIJ ALSJEBLIEFT DIT VERHAAL!
GOED! GOED!
DRINK ZE, JONGENS! IK GA JULLIE NOG OP EEN FILM TRAKTEREN EN JULLIE MOGEN OOK NOG NAAR DE KERMIS!
ZOZO! VOOR ZULKE TRAKTATIES KUNT U VOORTAAN OP AL ONZE LAATSTE NIEUWTJES REKENEN, OOM DONALD!
DAT IS PRECIES WAT IK VAN ZE WILDE HOREN!

ONZE GROTE VAKANTIE

PRIJSVRAAG

WAT MOET JE DOEN?
DAT ZIE JE OP BLADZIJDE 18

Onze grote vakantie prijsvraag

ZEG BOER WAAR IS JE VROUW ?

NEGEN boertjes en negen boerinnetjes gaan vrolijk naar een feest Je kunt ze zien op de grote plaat die op bladzijde 16 en 17 staat. Ze lopen allemaal door elkaar. Toch hoort er bij ieder boertje een boerinnetje Hoe kun je nu vinden wie er bij elkaar horen? Dat kun je zien aan de tekeningen Negen kinderen uit een zesde klas hebben ieder een boertje en een boerinnetje getekend. Omdat ieder kind een eigen manier van tekenen heeft, zijn de man en de vrouw van ieder paar op elkaar gaan lijken. Je kunt de gelijkenis zien aan de manier van tekenen, aan de grootte van de personen en soms ook wel aan de kleur Kijk maar eens naar boertje nummer één Welk boerinnetje past daar nu bij? Dat kun je toch wel vinden? Bij ieder boertje staat een cijfer en bij ieder boerinnetje een letter Hieronder zie je een strookje waarin de cijfers van de boertjes zijn gedrukt De letters van de bijpassende boerinnetjes moet je nu in de vakjes daaronder invullen.

Boertjes	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Boerinnetjes									

In de goede volgorde vormen de negen letters van de boerinnetjes een woord. Als je dat woord hebt gevonden, weet je precies wat de boertjes en boerinnetjes op het feest hopen te vinden. Dat ene woord is de oplossing van deze vakantie-prijsvraag

WAT MOET JE VERDER DOEN?

Schrijf het gevonden woord op een BRIEFKAART en stuur deze vóór 1 augustus aanstaande naar Donald Duck, Postbus 1963, Amsterdam.
Vermeld duidelijk je NAAM en ADRES, je LEEFTIJD en of je een JONGEN of MEISJE bent.
Doe je best, dan zal het vast wel lukken! Veel succes allemaal!

dit zijn de prijzen

eerste prijs

jongens van 6-16 jaar: elektrische trein
meisjes van 6-16 jaar: pop met poppekleertjes
jongens van 11-15 jaar: modelbouwdoos
meisjes van 11-15 jaar: wandbureautje

derde prijs

jongens van 6-16 jaar: complete garage met zes dinkytoys
meisjes van 6-10 jaar: bordspeldoos
jongens van 11-15 jaar: leren voetbal
meisjes van 11-15 jaar: schemerlampje

tweede prijs

jongens van 6-10 jaar: leren schooltas
meisjes van 6-10 jaar: spellendoos (12 spellen)
jongens van 11-15 jaar: meccanodoos
meisjes van 11-15 jaar: poefje

vierde prijs

jongens van 6-10 jaar: elektro-spel
meisjes van 6-10 jaar: touristo-spel
jongens van 11-15 jaar: robotspel
meisjes van 11-15 jaar: luxe schrijfmap

Verder 60 gezelschapsspellen, 60 schooletuis, 60 doosjes kleurpotloden en 100 boeken

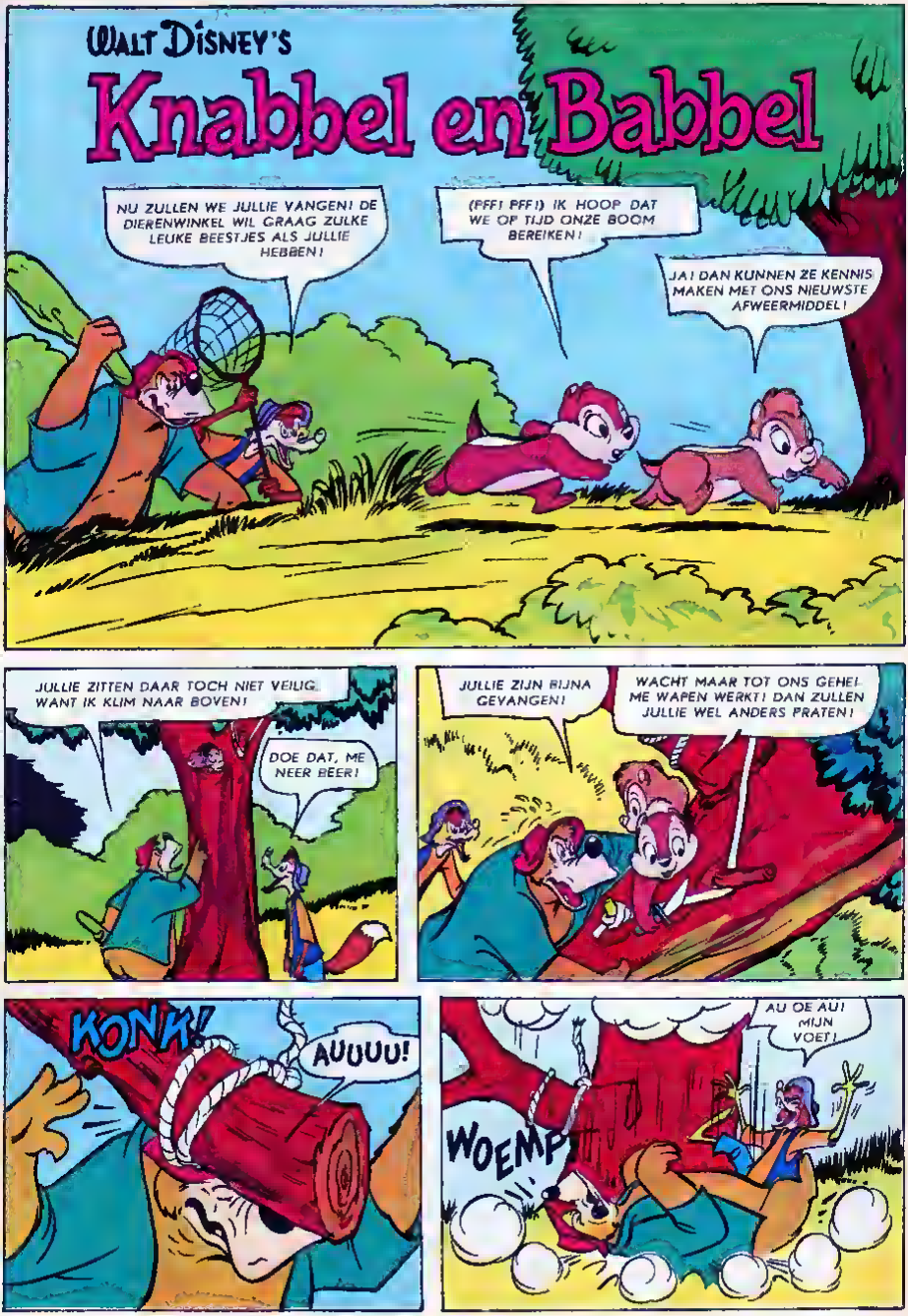
WALT DISNEY'S
Knabbel en Babbel
NU ZULLEN WE JULLIE VANGEN! DE DIERENWINKEL WIL GRAAG ZULKE LEUKE BEESTJES ALS JULLIE HEBBEN!
(PFF! PFF!) IK HOOP DAT WE OP TIJD ONZE BOOM BEREIKEN!
JA! DAN KUNNEN ZE KENNIS MAKEN MET ONS NIEUWSTE AFWEERMIDDEL!
JULLIE ZITTEN DAAR TOCH NIET VEILIG, WANT IK KLIM NAAR BOVEN!
DOE DAT, ME NEER BEER!
JULLIE ZIJN BIJNA GEVANGEN!
WACHT MAAR TOT ONS GEHEIME WAPEN WERKT! DAN ZULLEN JULLIE WEL ANDERS PRATEN!
KONK!
AUUUU!
WOEMP
AU OE AU! MIJN VOET!

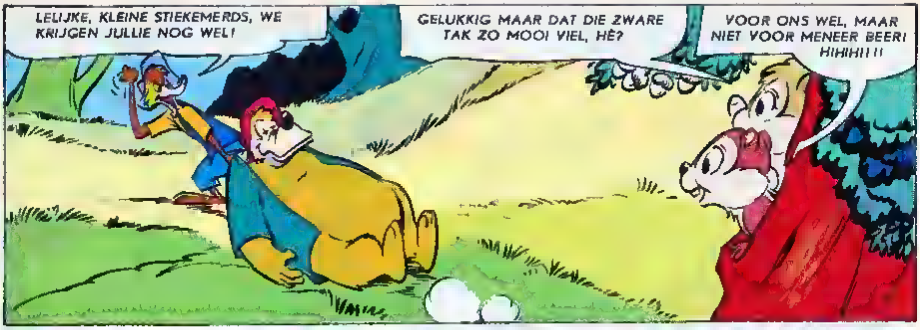
LELIJKE, KLEINE STIEKEMERDS, WE KRIJGEN JULLIE NOG WEL!
GELUKKIG MAAR DAT DIE ZWARE TAK ZO MOOI VIEL, HÈ?
VOOR ONS WEL, MAAR NIET VOOR MENEER BEER! HIHIHI!!!

HET LEVEN IS GEEN LOLLETJE, MET DIE TWEE DIE ONS STEEDS ACHTERNA ZITTEN EN ONS WILLEN VERKOPEN!
JA, ALLEEN TOVENARIJ ZOU ONS HIERBIJ KUNNEN HELPEN!

HEEFT IEMAND ME GEROEPEN?
GOEIE GRUTJES, DE FEE VAN ASSEPOESTER!

WAT DOET U HIER, MEVROUW? IK DACHT DAT U ALTIJD BIJ ASSEPOESIER MOEST BLIJVEN!
NEE, HOOR SINDS ZE MET DE PRINS IS GETROUWD, HEEFT ZE NIETS MEER NODIG! EN HET IS HELEMAAL NIET LEUK VOOR EEN FEE ALS ZE NOOIT MEER IETS HEEFT TE TOVEREN... DAAROM BEN IK NAAR JULLIE TOE GEKOMEN, ZIE JE!

WILT U ONS DAN HELPEN?
NATUURLIJK! IK HEB JULLIE ALTIJD GOED IN HET OOG GEHOUDEN EN IK WEET DAT JULLIE BRAAF HEBBEN OPGEPAST. DAAROM ZAL IK JULLIE ALLES GEVEN WAT JE MAAR WILT HEBBEN!
DA'S FIJN!

WE HEBBEN VEEL LAST VAN MENEER VOS EN MENEER BEER! ZE ZITTEN ONS ALTIJD ACHTERNA OMDAT WE ZO KLEIN ZIJN!
WE ZOUDEN GRAAG GROTER WILLEN ZIJN DAN ZIJ!
DAT KAN!

MAAR DAN MOETEN WE EERST NAAR DE GROND ZWEVEN!
HIHIHI! DAT GAAT LEUK!

EN NU ZEG IK ALLEEN MAAR! BIBBIDI BOBBIDI BOE!

POEF!!

MOGEN WE KIJKEN?
JA, HOOR!

JIPPIE! IK SCHRIK GEWOON VAN MEZELF!
MENEER VOS EN MENEER BEER ZULLEN OOK SCHRIKKEN!

DAG, JONGENS! EN ALS JULLIE WEER KLEIN OF WEER GROOT WILLEN WORDEN, ZEG DAN ALLEEN MAAR BIBBIDI... BOBBIDI... BOE! VERGEET 'T NIET!
NEE, HOOR!
DANK U WEL, GOEDE FEE!

ZE IS EEN KRASSE OUDE DAME, VIND JE NIET?
ZE SCHOOT TENMINSTE MET DE SNELHEID VAN EEN RAKET DE LUCHT IN!

GRAPPIG OM ZO GROOT EN DIK TE ZIJN, HÈ?
NOU... WAT ZULLEN ME NEER VOS EN MENEER BEER OPKIJKEN!

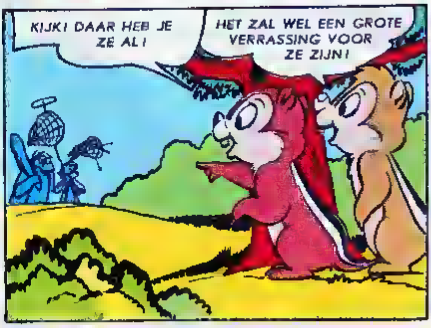
KIJK! DAAR HEB JE ZE AL!
HET ZAL WEL EEN GROTE VERRASSING VOOR ZE ZIJN!

ALS WE ZE NU NIET VANGEN, DAN WEET IK HET NIET MEER! WE HEBBEN AL EEN SPECIAAL RADARVANGNET MET INGEBOUWD LUISTERAPPARAAT VOOR ZE GEMAAKT!
NOU... EN ANDERS HEB IK MIJN OUWE, HOUTEN KNOTS NOG WEL!

KOM MAAR TE VOORSCHIJN LIEVERDJES! MENEER BEER HEEFT IETS BIJZONDERS VOOR JULLIE!
MOET U ONS HEBBEN?
HELP!

DIT MOET EEN NACHTMERRIE ZIJN! ZE ZIJN OPEENS VEEL GROTER DAN WIJ!
(SLIK!) IK HOOP DAT JE GAUW WAKKER WORDT, WANT IK HEB DEZELFDE AKELIGE Ddroom!

HOEVEEL DENK JE, DAT DIE TWEE IN DE DIERENWINKEL ZUL LEN OPBRENGEN!
IK WEET 'T NIET! ZE PRATEN ALTIJD OVER HOEVEEL WIJ, KLEINE BEESTJES, ZULLEN OPBRENGEN. DUS MENEER VOS EN MENEER BEER ZUL LEN ZEKER 'N FLINKE PRIJS HALEN!

JULLIE KOMEN ER NU NOG GOED AF! MAAR PAS OP ALS JULLIE ONS NOG EEN KEER LASTIGVALLEN!
AUUUU!
AUUU!

ALS MENEER VOS HET NOG EENS WIL, KRIJGT HIJ MET MIJ TE DOEN!
IK ZAL WEL UITKIJKEN!

HIHI! IK DENK NIET DAT WE NOG LAST VAN ZE ZULLEN HEBBEN!
WE KUNNEN ONS WEL WEER KLEIN MAKEN EN GAAN ETEN, KNABBEL!

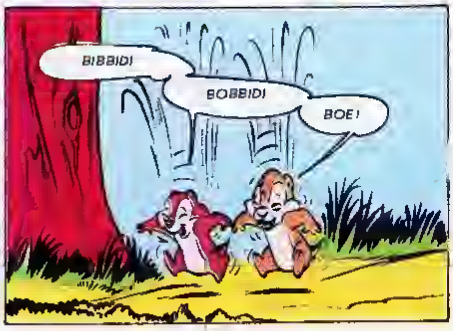
BIBBIDI
BOBBIDI
BOE!

DAAR IS EEN BOOM VOL EIKELS! SJONGE, IK HEB RAZENDE HONGER, ZEG!
WACHT EENS, IK HEB EEN PLANNETJE!

ALS WE NOU 'NS IN PLAATS VAN IN DE BOOM TE KLIMMEN ONSZELF GROOT MAKEN, DAN HEBBEN WE DE EIKELS ZO VOOR HET AFPLUKKEN!
ZEG DAT IS VOOR JOUW DOEN AARDIG SLIM BEDACHT!

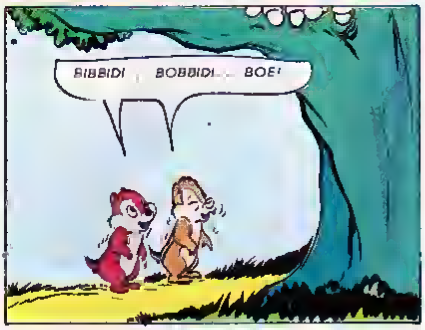
BIBBIDI BOBBIDI... BOE!

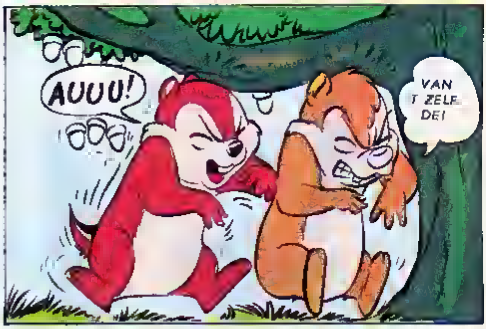
AUUU!
VAN T ZELFDE!

BAH! JIJ ALTIJD MET JE PLANNETJES! IK GA ME WEER KLEIN MAKEN, HOOR! DAT IS DE VEILIGSTE MANIER OM EIKELS TE PLUKKEN!
ZEG DAT WEL!

HELP! DOOR DIE KLAP OP MIJN HOOFD BEN IK DE TOVERWOORDEN VERGETEN!
(SLIK)... HOKUS.. POKUS EH AKAKADABRA? NEE.. IK BEN ZE OOK VERGETEN GELOOF IK!

BOEHOE! IK WIL MIJN VERDERE LEVEN NIET GROOT EN LOMP BLIJVEN ZOALS MENEER VOS EN MENEER BEER!
IK OOK NIET, MAAR HÉ, WAT IS DAT?

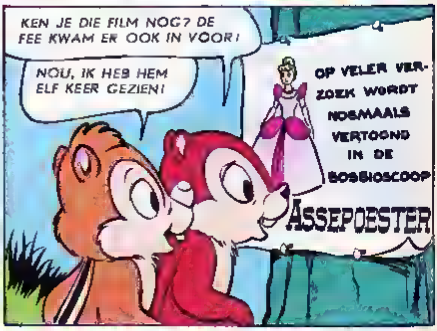
KEN JE DIE FILM NOG? DE FEE KWAM ER OOK IN VOOR!
NOU, IK HEB HEM ELF KEER GEZIEN!
OP VELER VERZOEK WORDT NOGMAALS VERTOOND IN DE BOSBIOSCOOP
ASSEPOESTER

LATER...
IK BEGRIJP 'T NIET, KNABBEL! WAAROM NEEM JE ME MEE NAAR DE FILM? IK VIND HET LEUK, HOOR, MAAR WE MOETEN ERACHTER ZIEN TE KOMEN HOE WE WEER KLEIN KUNNEN WORDEN!
SSST... KIJK MAAR NAAR DE FILM, BABBEL!

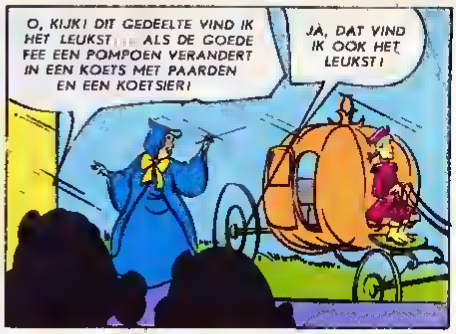
O, KIJK! DIT GEDEELTE VIND IK HET LEUKST... ALS DE GOEDE FEE EEN POMPOEN VERANDERT IN EEN KOETS MET PAARDEN EN EEN KOETSIER!
JA, DAT VIND IK OOK HET LEUKST!

BIBBIDI... BOBBIDI... BOE!
JA, PRECIES DAT ZIJN DE TOVERWOORDEN!
NU SNAP IK 'T! JE WILDE HIERHEEN OM DIE TOVERSPREUK TE WETEN TE KOMEN!

WACHT NOU EVEN! IK WIL DE REST VAN DE FILM OOK ZIEN!
DAT KOMT LATER NOG WEL EENS, HOOR! NU MOETEN WE EERST KLEIN WORDEN!

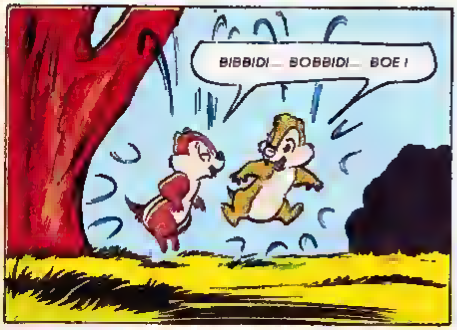
BIBBIDI... BOBBIDI... BOE!

JIPPIE! IK WIL NOOIT MEER GROOT WORDEN!
KLEIN ZIJN IS VEEL LEUKER, HÉ?

HIHI! DAT WAS HEEL SLIM VAN JULLIE BEKEKEN OM NAAR DE FILM TE GAAN, JONGENS! IK HAD JULLIE WILLEN HELPEN, MAAR NU JULLIE DE WOORDEN WETEN, HOEFT HET NIET!
JA, HET WAS DOM VAN ONS DAT WE DE TOVERWOORDEN VERGETEN WAREN!

DAG, GOEDE FEE, EN VRIENDELIJK BEDANKT VOOR ALLES!
WE ZULLEN ZE NOOIT MEER VERGETEN... BOEBI... BIB... EH... BOB BIB BIEP? HM?

HEB JE DIE AL?

* KRANIGE KNAAP *

De tienjarige Roberto Bellagamba in Italië is een kranige knaap. Ongeveer een jaar geleden is zijn vader door een verkeersongeluk om het leven gekomen.
Zijn moeder bleef met hem en zijn twee jongere broertjes achter. Omdat het gezin zonder inkomsten was, moest zij van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat gaan werken en Roberto heeft van die dag af heel veel huishoudelijke plichten op zich genomen. Hij brengt iedere dag de twee jongetjes naar school en gaat ze ook weer halen, terwijl hij er bovendien voor zorgt dat de kleuters hun eten op tijd krijgen. Als hij zelf na vieren uit school thuis komt, werkt hij net zolang in de huishouding tot zijn moeder weer thuis is. Roberto is nu uitgeroepen tot de flinkste jongen van het jaar, en dat verdient hij wel ook!

* GEHEIM NUMMER *

Vroeger vond iemand het heel gewichtig, heel voornaam als hij telefoon had en met trots wees hij dan zijn naam in het telefoonboek aan. Zie je wel, ik sta er ook in, zei hij dan. Maar nu zijn er steeds meer mensen die niet in de telefoogids vermeld willen worden.
Dat begon in Amerika. Daar waren beroemdheden, bijvoorbeeld filmsterren, die 'n geheim nummer hadden, omdat ze anders de hele dag door bewonderaars werden opgebeld. Nu is het in de Verenigde Staten al zo ver dat één op de vijf telefoonabonnees zo'n geheim nummer wil hebben. En ook bij ons wordt het aantal geheime telefoonnummers met de dag groter. Men vindt het immers gewichtig staan ,heel voornaam!

ditjes en datjes van Donald Duck

MISSCHIEN heb je wel eens gedacht, wat zou het leuk zijn als een tekening van mij op een postzegel kwam te staan, maar dat zal wel nooit gebeuren... Dat dit echter wèl mogelijk is, blijkt uit deze postzegel van Monaco.
Men heeft daar namelijk onder de schooljeugd aan grote tekenwedstrijd uitgeschreven en de beste ontwerpen prijken nu op zes zegels uit een serie van acht stuks, die in april van dit jaar is verschenen.
Je ziet hier de tekening van de jongste prijswinnaar, een achtjarige jongen, terwijl de andere ontwerpen zijn van meisjes van 12, 14, 15, 16 en 19 jaar.
En er zijn werkelijk heel goede bij. Deze serie kwam uit ter gelegenheid van het feit dat op 2 november 1959 door de Verenigde Naties de rechten van het kind werden erkend.
Toen werd ook de tekenwedstrijd gehouden, maar door allerlei omstandigheden was het veel later pas mogelijk de zegels met de winnende tekeningen erop uit te geven.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

CHOCOGONDEL

Voor zo'n heerlijke chocogondel heb je nodig: drie lange vingers, een kleine hoeveelheid dikke chocoladevla, die je in een blikje kant en klaar kunt kopen, wat met suiker stijfgeklopt eiwit.
Op een schoteltje leg je twee lange vingers en de derde komt er in de lengte bovenop.
De chocoladevla uit het blikje klop je eerst met een lepeltje goed door elkaar en vervolgens schenk je er wat van over de drie lange vingers.
Ze moeten er net mee bedekt zijn.
Boven op de vla doe je een grote toef geslagen eiwit.
Dit toetje, dat verrukkelijk smaakt, is zonder veel moeite in heel korte tijd klaar te maken.

SCHOOT-NIJLPAARDJE

Mensen reizen per vliegtuig, maar dieren ook. Onlangs maakten vijf dwergnijlpaarden een luchtreis van Afrika naar Europa en twee van de vijf hadden als bestemming een dierentuin in Nederland. Hoog boven de wolken voltrok zich tijdens de reis een blijde gebeurtenis. Er werd een nijlpaardje geboren. Waren de dieren dus met hun vijven vertrokken, ze kwamen met hun zessen aan. Het babytje maakte het uitstekend, 't was niet veel groter dan een flink konijn en dus echt een nijlpaardschatje, dat je best even op schoot kon nemen.

OPLOSSING

Oplossing: 1. e, 2. e.k., 3. lek, 4. keel, 5. ketel

EEN LETTER ERBIJ

Van links naar rechts invullen (steeds de voorgaande letters plus één nieuwe letter gebruiken). 1. tweede klinker in het alfabet, 2. stand van de maan (afkorting), 3. gat, bijvoorbeeld in een emmer, waar water doorheen gaat, 4. voorste deel van de hals, 5. hierin wordt water gekookt.

MARIJN BIJ DE LORREDRAAIERS

Na de dood van zijn ouders, tijdens een orkaan die in 1821 Curaçao teisterde, heeft Marijn de Bij gemonsterd op de Eranie van de beroemde Hollandse keperkapitein Jan Erasmus Reyning, die slavenhaler is geworden. Terwijl zijn zusjes Aletta en Oeba op de plantage Sint Joris wonen en daar met Aletta's man, Jan Frederik Dabeing, alles in het werk stellen om de zieke slaven te verzorgen, heeft Marijn besloten het verschrikkelijke lot van de slaven aan boord te verzachten. Maar zijn goede wil is niet altijd opgewassen tegen het onbegrip van de zeelui en de onverwachte gevaren.

9. GEVANGENEN!

DE Eranie maakte zo'n haal, dat Marijn zich stevig moest vasthouden aan het boord van de boot, die aan dek tussen de grote mast en de fokkemast stond vastgesjord. De lijders aan kinderpokken, die door de kapitein, als veiligheidsmaatregel, in die boot waren afgezonderd, kreunden en smakten over elkaar heen. Marijn zag hoe hun zwarte glimmende

lichamen op een hoop gegooid werden, en hoe ze zich niet konden loswerken, omdat ze geboeid waren. Sommigen waren zelfs te zwak om hun ogen nog open te doen of om te eten.

„Hou ze een lepel met gloeiende houtskool tegen hun mond, dan zal je ze eens zien eten," had de kok hem de vorige dag in alle gemoedsrust aangeraden. Maar Marijn had de man zo woedend aangekeken, dat die zijn „goede" raad verder voor zich had gehouden.

Een paar dagen was Marijn nu al aan boord van de Eranle. „Je went eraan!" probeerde hij zich zelf wijs te maken, telkens wanneer hij weer iets zag waarvan hij op een vreemde manier misselijk werd. „Je bent misselijk, omdat je zeeziek bent," zei hij dan in zichzelf. Maar hij was niet zeeziek. Hij was ziek van alles wat er om hem heen gebeurde. En toch stond kapitein Reyning bekend als een mens.

Had hij niet in die dagen waarin hij voor de Vaste Kust op de terugkeer van Aernouts had gewacht, zoveel mogelijk vers fruit, vlees en vis ingeslagen, om de slaven het juiste voedsel te geven? Want behalve zeerovers en de besmettelijke ziekten kende men nog een grote vijand: de scheurbuik. En om die scheurbuik onder zijn slaven tegen te gaan, liet Reyning iedere dag een aantal van hen op het dek dansen. Of ze wilden of niet: dansen, om de gevreesde scheurbuik tegen te gaan. In beweging zijn en dansen, om niet triest te zijn en niet dood te gaan van wanhoop en ellende.

Marijn keek naar de zieken in de boot aan dek. Makrons waren het, stuk voor stuk, slaven die iets mankeerden. Marijn had gehoord dat sommigen weer na de verkoping aan de wal waren teruggestuurd naar boord. Onder de bemanning was er gemord dat ze die kerels maar overboord moesten zetten, zoals op andere schepen gebeurde. Want de bemanning, die altijd een deel kreeg van wat de lading aan geld opbracht, wist drommels goed dat makrons, die nooit verkocht werden, de prijs van de hele lading naar beneden haalden. Overboord dus met hen! Maar Reyning was er ook nog!

„Trek het je niet aan," had hij tegen Marijn gezegd, toen die hem rapport van de zieken kwam uitbrengen. „Alles wat leeft, moet een kans hebben. Mijn mannen ook. Die zijn bang voor de vreselijke ziektes van de slaven. Begrijp het! De slavenlading is verzekerd, een zeeman niet. Nieuwe zeelui ronsel je wel in nieuwe havens."

Voedsel voor de slaven is belangrijker dan voor de zeelui." Hij had met zijn voet uitgehaald naar een kat, die hem in de weg liep. „Hier, als ik deze beesten niet aan boord had, werd alles nog opgevreten door de ratten. Dan hadden we niks meer." Marijn had geknikt. Zuinig met eten, zuinig met drinkwater. Je wist nooit wanneer er nieuwe voorraden ingeslagen konden worden. Niet iedere kust was een veilige kust. Honger en ziekte, en angst voor de toekomst, dat waren je ongeziene medereizigers op zee. Hij moest de bemanning leren begrijpen, maar hij kòn het niet. Het kreunen in de boot trok zijn aandacht weer. Hij stond daar maar, en deed niets. Dacht alleen maar en kwam er geen steek verder mee. In een routinegebaar boog hij zich voorover. Dat was het enige wat je kon doen: je naar hen voorover buigen en naar hen kijken. Hun laten merken dat je hun gezicht zag en die zieke angstogen. Met één vinger tilde Marijn het ooglid van een roerloze slaaf op. Hij merkte niet dat de stuurman eraan kwam en hem gadesloeg.

„Dood!" mompelde Marijn teneergeslagen. Dit was de eerste zieke die onder zijn handen was doodgegaan. Niets had hij voor de man kunnen doen. Ceba had het er misschien beter afgebracht. Maar voor die ander, die aan de dode vastgeketend zat, voor hem kon hij wel iets doen. Toen hij zich omdraaide en de stuurman zag, zei hij hees: „Er is een dode. De slaaf die aan hem vastzit, moet los."

„Zo, moet die los?" vroeg stuurman Jolles langzaam. „Dat zal de schipper wel beslissen, begrepen?" — Marijn beet op zijn

Geschreven door

MIEP DIEKMANN

met illustraties van

HANS KRESSE

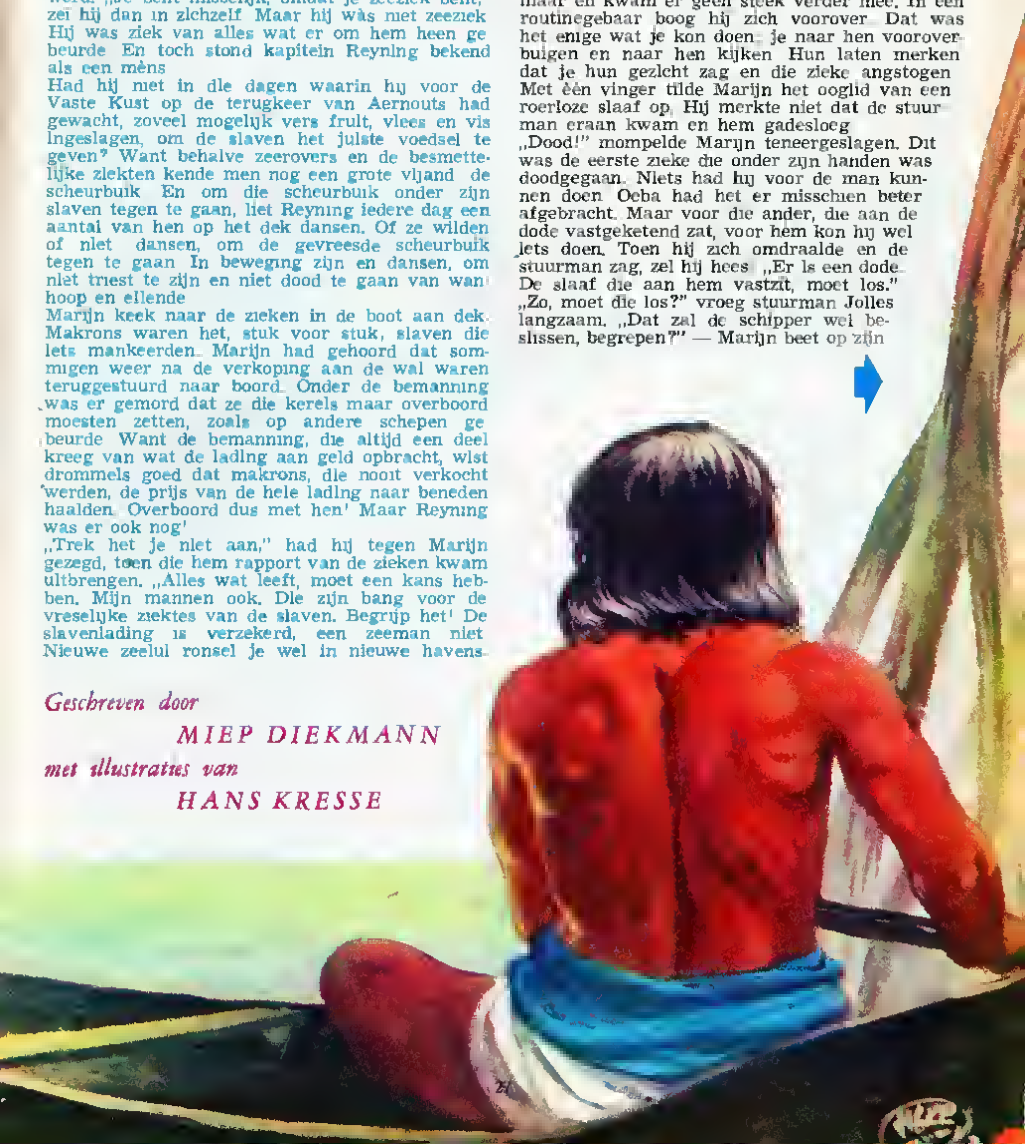

MARIJN Bij De Lorredraaiers

lippen. Zo ging het de hele dag. Hij moest met de zieken werken, meer wanneer hij iets zei of iets vroeg, dreef iedereen de spot met hem en zette hem in z'n hemd.

Maar het koppige gezicht weermee hij zich in de richting van de kampagne bewoog, beviel de stuurmen zeker niet. Went die greep hem bij zijn pols en zei op scherpe toon: „Luister, zoon! Jij bent van een fijner slag den wij. Hier een boord moet je leren te zijn zoals de onderen. Vergeet de rest maar, alles van vroeger! Toen ik zo oud was als jij, decht ik er ook anders over. Det verendert wel. Decht ja nu haus det dit ongelukkige stalletje makrons nog te redden is?"

Hij wees op de zieken. „Het is moeite voor niets."

Merijn wilde zich losrukken, maar de stuurman kneep harder. „Luister naar me, zeg ik je. Weet je hoeveel ven onze eigen mennen er ziek liggen? Hoeveel mensen we nog over hebben? En met det handjevol moeten we de zaak geende houden, en da teding niet uit het oog verliezen. En je kènt de sleven, of nog niet soms? Als ze de kans krijgen, springen ze overboord. Weerom decht jij, det we de hele deg gezelschop hebben ven die lieve dieren?"

Hij wees over de verschansing naar de zee. Haaien!

„Det tuig ruikt een slavenhaler! En wearom? Niet alleen om de doden die er bijna iedere dag ovar da verschansing geen. Maar ook omdet de sleven, als ze de kens krijgen, zonder meer overboord springen. Angst voor heelen? Angst voor verdrinking? Kennen ze niet! Dood? Dear zijn ze niet beng voor. Want de dode geet weer terug neer zijn povo, zijn hut in Afrika. Det geloven ze vast! Deerom zijn ook die stillen, die deer beneden in de ruimen zitten te knieze en niet eens moeite doen om bij het uitdelen van het voedsel en het waterrantsoen hun portie te krijgen de gevoerhijksten. Op een deg hebben ze zich doodgekniesd, doodgetreurd, om weer in hun povo te komen. Begrijp jij det? Begrijp jij zoiets? Heb je deer een medicijn tegen? Staet daar iets van in je geleerde geschriften waarin je altijd zo ijverig zit te neuzen?"

Met een rood hoofd schudde Merijn van „nee". Hij voelde hoe zijn afkeer van da stuurmen langzaam wegebde. De man probeerde hem iets uit te leggen, hem wegwijs te maken op zijn eigen ruwe manier.

„Kom zoon, je boft dat je een goede schipper hebt getroffen. Weet je wat andere schippers doen wenneer er onder de leding te veel ven die kniesoren zitten? De eerste die zich op die manier de dood inwerkt, laten ze zijn hoofd afslaen, tot voorbeeld voor onderen. Want zonder een hoofd vindt de gestorvene nooit de weg naer zijn povo terug."

Merijn heelde diep odem. Hij dacht dat hij stikte van verontwaardiging. Zelfs na hun dood konden ze de slaven nog niet met rust laten.

Stuurman Jolles had hem losgelaten en gaf hem een harde klap op zijn schouder.

„Vroeger, toen ik zo oud was als jij, en als botteliersmaet aangemonsterd had, ja, toen dacht ik er net zo over als jij. Maar ja verendert. Ik heb ook de tijd gekend det meer dan de helft van de bemanning krepeerde aan de pest. Det we kruipand op onze knieën aan de officieren om een slok water uit de voorraod ven de slaven moesten smeken, omdat dié voorgingen. Voor ons was er niets! Went een dode slaaf betekende verlies voor de schipper. Maar een dode zeemen was veak een voordeeltje. Wenneer er zich geen nabestaanden meldden, hoefde er geen gage te worden uitbetaald!"

Even onverwachts als hij gekomen was, verdween de stuurman weer. Want uit het grote ruim klonk plotseling tumult. Daar waren een paar ledan van de bemanning bezig de pienken, waarop de slavan opgestapeld lagen te reinigen.

Merijn hoorde een ven de matrozen tekeer geen. Die meid het zeker niet meer uit in de afschuwelijke stank en de verschrikkelijke hitte. En den bad de Eranie nog wel vijf ontluchtingsgeten aan weerszijden tussen de dekken, die bij goed weer altijd open stonden.

Ineens merkte Merijn dat er beweging kwam in de slaven die, aan een lange ketting met eikeer verbonden, aan dek zaten om daar hun portie frisse lucht te krijgan. Hij zag hen wijzen.

Hé, iend!

„We gaan daar eens een kijkje nemen," verteide hem stuurmen Jolles, die terug gekomen was om de dode sleef in de boot los te maken van zijn lotgenoot.

Al had Marijn er el zovaak over boren preten, toch wendde hij zijn gezicht af toen hij samen met de stuurman de dode over de verschansing liet glijden. Hij haatte de haeien, die binnen een tel langszij waren en op de dode aanvielen.

„Meg ik mee aan land?" vroeg Marijn. Als hij maar even vaste grond onder zijn voeten zou voelen; als hij maar eens even weg wes uit die afschuwelijke stank, die altijd om hem heen was, dan ging zijn misselijkheid misschien ook over.

Da stuurmen hed beter op hem gelet dan bij wist, want hij knikte zwijgend. Die jongen hed het hard nodig.

Terwijl Marijn een peer uur toter in de kleine boot neer het onbekende strand roeide, samen met nog vijf anderen, voelde hij zich al beter.

„Blijf jij op het strand en zoek zoveel mogelijk kokkeluizen," beval de stuurman hem.

Toen het bootje op het strand getrokken was, en de vijf anderen er met hun musketten opuit trokken om te slan of er wild te achieten viel, nam Merijn een zak uit da boot en sprong ook op het strand. Eindelijk, veste grond. Meer toch voelde hij de deining nog in zijn benen.

Kokkeluizen ... wenneer hed hij det soort zeeslakken ook weer voor het laatst gegeten? Alette, je, die verwerkte ze vaak in een gerecbt Alette, en Oebe, en Knikkertje ... hoe zoudan die het hebben? Kon hij maer even bij hen terug zijn, even maer. Alleen meer om te preten met mensen die hij kende. Om weer eens te lachen. Zijn gezicht leek soms net een strek gespannen masker.

Zó wes Marijn met zijn gedachten op Sint Joris, det hij steeds verder van de boot afdwaalde longs het strand. Het zweet liep over zijn gezicht en lichaam van het bukken. Zelfs als hij een hele zak vol kokkeluizen zou hebben, wet wes het den nog voor een heel schip? Wearom zou hij dus niet even in het water geen? De anderen waren voorlopig niet terug.

In een paar tellan hed hij zijn kleren uit, gooide die bij de zak, en dook het haldere, bleuwe watar in.

Met zijn ogen dicbt liet hij zich op zijn rug drijven. In de verte hoorde hij schoten en hij decht veeg „Misschien een varken geschoten ... gelukkig ... weer vars vlees ..."

Door het geruis van de branding hoorde hij niet hoe er van uit een inhem een smalle kano kwam aangeroeid.

Hij zag niet hoe de roeiere inhielden en een van hen zich zachtjes in het weter liet glijden, onderdook en onder weter neer hem toezwom.

Toen hij een ruk een zijn benen voelde en zich vlug wilde omgooien, wes het el te leet. Een sterke bruine erm sloot zich als een schroef om zijn schouders en nek. Hij decht det hij stikte, en trepte venijnig van zich af.

Meer die erm liat niet los.

Merijn gef een schreeuw toen hij plotseling de keno vlak naast zich zag opduiken.

Hij werd erin getrokken.

„Jolles! Jolles! Pas op!" schreeuwda hij uit alle mecht.

Een van de roeiers gef hem een klap op zijn mond. En even snel en gebeimzinnig als het veertuigja bij de inhem verschenen wes, verdween het weer Landinweerts.

(Wordt vervolgd)

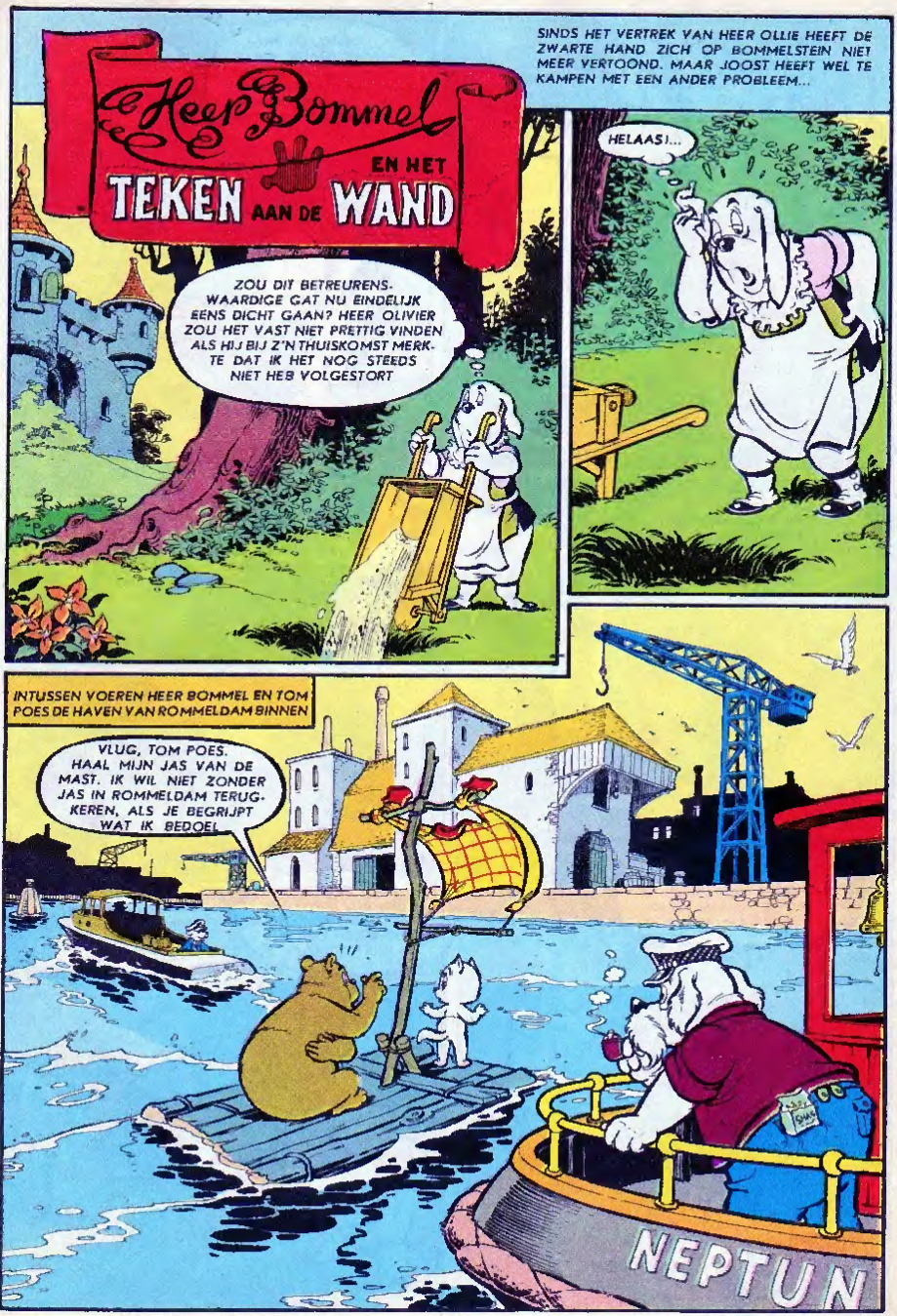
Heer Bommel EN HET TEKEN AAN DE WAND
SINDS HET VERTREK VAN HEER OLLIE HEEFT DE ZWARTE HAND ZICH OP BOMMELSTEIN NIET MEER VERTOOND. MAAR JOOST HEEFT WEL TE KAMPEN MET EEN ANDER PROBLEEM...
ZOU DIT BETREURENSWAARDIGE GAT NU EINDELIJK EENS DICHT GAAN? HEER OLIVIER ZOU HET VAST NIET PRETTIG VINDEN ALS HIJ BIJ Z'N THUISKOMST MERKTE DAT IK HET NOG STEEDS NIET HEB VOLGESTORT
HELAAS!...
INTUSSEN VOEREN HEER BOMMEL EN TOM POES DE HAVEN VAN ROMMELDAM BINNEN
VLUG, TOM POES. HAAL MIJN JAS VAN DE MAST. IK WIL NIET ZONDER JAS IN ROMMELDAM TERUGKEREN, ALS JE BEGRIJPT WAT IK BEDOEL
NEPTUN

NU, ZONDER ZEIL KUNNEN WE DE HAVEN WEL BINNEN-DOBBEREN. HIER IS UW JAS
ZIEZO, EN NU MAAR GAUW NAAR BOMMELSTEIN. IK HOOP DAT WE DAAR EINDELIJK HET RAADSEL VAN DE ZWARTE HAND ZULLEN OPLOSSEN
IK ZIE ER TEGEN OP OM NAAR HUIS TE GAAN, JONGE VRIEND
WANT ALLE NARIGHEID IS BEGONNEN MET DAT AKELIGE GAT IN MIJN TUIN. IK HOOP DAT HET NU EINDELIJK EENS DICHT ZAL ZIJN
HM, JA, DAT GAT. STOND DAAR OOK 'N ZWARTE HAND BIJ?
IK KAN HET MIJ NIET HERINNEREN. MAAR WAT DOET HET ER TOE? EEN GAT IS ALTIJD NAAR. OF ER NU EEN HAND BIJ STAAT OF NIET!
IK GELOOF DAT HET ER TOCH WEL IETS TOE DOET, HEER OLLIE. LATEN WE METEEN MAAR EVEN GAAN KIJKEN
HEER OLIVIER! IK BEN BLIJ U WEER TE ZIEN, MET UW WELNEMEN. HEEFT U EEN PRETTIGE REIS GEHAD?
NEE, JOOST. HET WAS EEN TOCHT VOL ONTBERINGEN. DIE ZWARTE HAND ACHTERVOLGDE MIJ OVERAL

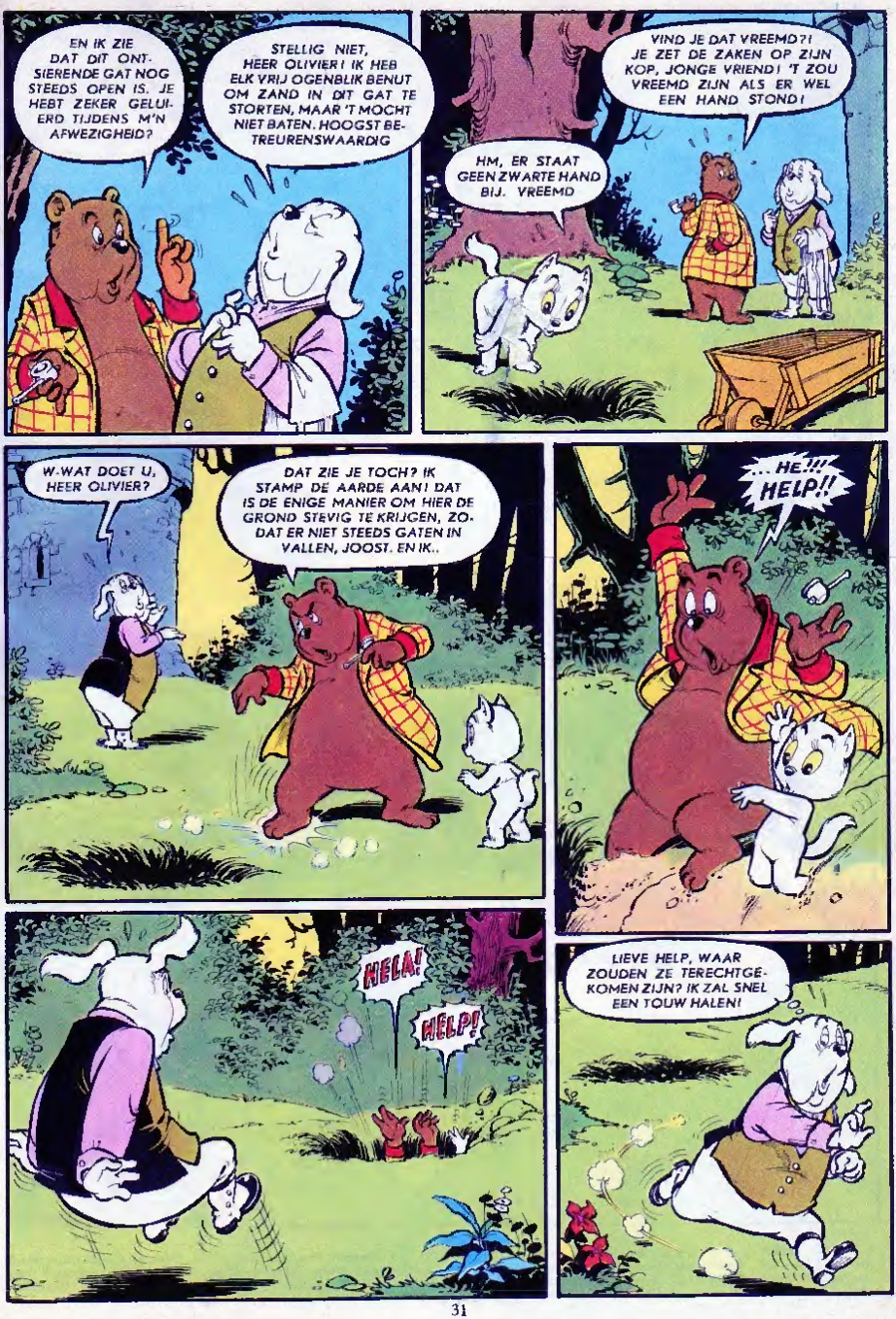
EN IK ZIE DAT DIT ONTSIERENDE GAT NOG STEEDS OPEN IS. JE HEBT ZEKER GELUIERD TIJDENS M'N AFWEZIGHEID?
STELLIG NIET, HEER OLIVIER! IK HEB ELK VRIJ OGENBLIK BENUT OM ZAND IN DIT GAT TE STORTEN, MAAR 'T MOCHT NIET BATEN. HOOGST BETREURENSWAARDIG
HM, ER STAAT GEEN ZWARTE HAND BIJ. VREEMD
VIND JE DAT VREEMD?! JE ZET DE ZAKEN OP ZIJN KOP, JONGE VRIEND! 'T ZOU VREEMD ZIJN ALS ER WEL EEN HAND STOND!
W-WAT DOET U, HEER OLIVIER?
DAT ZIE JE TOCH? IK STAMP DE AARDE AAN! DAT IS DE ENIGE MANIER OM HIER DE GROND STEVIG TE KRIJGEN, ZODAT ER NIET STEEDS GATEN IN VALLEN, JOOST. EN IK..
...HE...!!! HELP!!
HELA!
HELP!
LIEVE HELP, WAAR ZOUDEN ZE TERECHTGEKOMEN ZIJN? IK ZAL SNEL EEN TOUW HALEN!

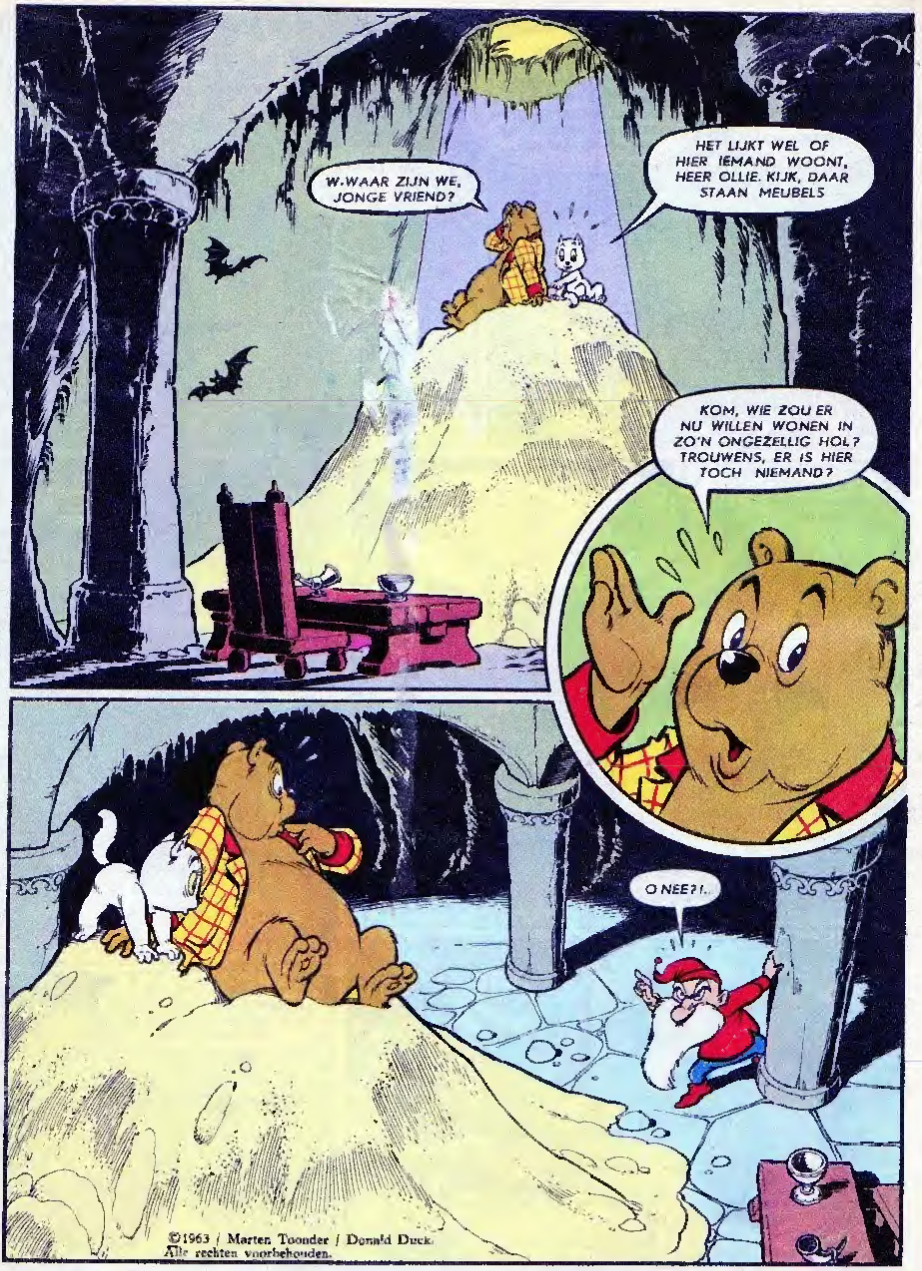

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland, Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct. per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.